

APPELLATIO ET PRO-
VOCATIO.

SAMVELIS HUBERI
Doctoris S. Theologiæ,

AD OMNES ET SIN-
GULOS THEOLOGOS, SV-
PERINTENDENTES, PASTO-
res, Diaconos Ecclesiæ IESV Christi, Au-
gustanam confessionem pro-
fitentes :

IN QVA

Iudicium ab his petitur: An æquum & Christia-
num sit, Fidei Confessionem æditam sub titulo,
Erklärung vber diese Proposition/ Das Gott in Christo
J E S U alle Menschen zum leben verordnet
vnd erwehlet hat: abnegando & recan-
tando, anathemati subijcere,

1 6 0 4.

biogr. er. D.

593, 3^v

Aus der
Schloßbibliothek zu Oels
1885

13189

SALVTEM ET PACEM
A CHRISTO IESU DOMI-
NO NOSTRO.

Ommunis esse debet labor, Reuerendi, Doctif-
simi & venerabiles viri & fratres in Christo Iesu, vt
lux Iesu Christi Saluatoris nostri, in gloria sua a-
pud nos, & in eadem ad posteros propaganda, con-
tra errores & tenebras defendatur: omnes qui hinc
officio suo fideliter funguntur, ituri sunt in gloriam & regnū
Patris: qui verò vel ipsi errores excogitarunt, vel aliunde exci-
tatis non pro virili restiterunt, rationem reddent pro horum
omnium perditione & interitu, in quibus sanguis Iesu Chri-
sti filij Dei, quo emti erant, ipsorum perijt incuria & negli-
gentia. Magnus & augustus erit ille dies, quando singulo-
rum pro nomine Iesu Christi sanctificando adhibitus labor,
in conspectum iudicis & omnium creaturarum prodibit.

Quamobrem cum vos in isto officij genere operarij sitis
IESU CHRISTI, in cathedris, & speculis sedentes ec-
clesiæ, dilectissimi in Christo fratres, & obstricti, vt rei tan-
tæ curam atq; memoriam nunquam debeatis animo vestro
eijcere: ideo confidentia vsus, hanc meam confessionem ty-
pis vt videtis vernacula lingua excusam, sub titulo: Erklärung
vber diese Proposition, Das Gott in Christo alle Menschen zum leben
verordnet vnd erwahlet habe / vobis examinandam & iudican-
dam propono. Quæ si ita est, vt veritas Euangelij & quic-
quid Iesus Christus pro nostra omnium salute perfecit, in ea
luceat & fulgeat ad concipiendum veram fiduciam in eum,
cogitate, quòd sitis lux mundi propter testimonium quod ve-
ritati dandum est, & quidem in tecto atq; super candelabrum,
non sub modio; dabit is ergo veritati testimonium contra te-
nebras.

nebras. Si verò in hac doctrinæ confessione veritas & lux Euangelij vobis non esse videbitur, aut aliquid deprehendatur, quod Euangelio Christi Iesu, & veræ fidei in ea fundandæ, vel nunc vel in futurum nocumentum afferre possit, id quoq; palàm monstrabitur & redarguetur, & ijs causis, quibus ad tribunal Christi intrepidè accedere in ijsq; persistere audebitis. Hoc ideò faciendum, vt veritatis & salutis nostræ sempiternæ patrocínio suscepto, erroribus & præsertim illis occurratur, qui vt D. Lutherus in libro de Ecclesia & concilijs grauissimè monet, Antecedens tale faciunt, ex quo inuitabile consequens allaturum naufragium fidei Christianæ, oriri necesse est. Non enim in hoc tantum attendendum, quid iam difertis verbis vel ab hoc vel ab illo nondum profertur & asseratur, sed cuiusmodi principia statuuntur, ex quibus non potest non vera Iesu Christi lux & notitia extinguere.

Ipsi verò ex Spiritu Dei quo vncti & opulentur repleti estis scientiâ in caelestibus, facilè intelligere potestis, illud in quauis doctrina ex suo Antecedente dijudicanda, maximum semper *κρίσιον* esse debere, an obiectum in quo fides viuere & recumbere debet, lucem habeat, vt homo Christum in eo cum gratia & thesauris suis fulgentem & intuentem nos, atq; ius potestatemq; viuendi ex decreto adeoq; iussu suo & ordinatione sua aperientem, aspicere possit & agnoscere, vt eo pacto vitam donatam & destinatum ex iure destinationis & ordinationis vindicare nobis & assumere possimus. Frustra enim & in nihilum fidem iactamus, si aliud obiectum aut tale exhibetur, in quo homo nihil habet ex antegresso decreto & ordinatione atq; exhibitione seu donatione Dei, credendum & assumendum: vt sunt omnia illa quæ in obiecto habent particularitatem, id est, dubitationem ad quem pertineant. Quis enim crederet, si ex obiecto non liquido & certò constet & patefiat, quòd à Deo sit ei hæc quæ annunciatur, desti-

destinata gratia? Quid? annón híc fidem tabescere necesse est propter surreptam aquam vitæ, per & propter incertitudinem in obiecto fidei? necnon vltro & statim sequitur vnâ cum fidei euanescentia odium & fastidium, ex mera desperatione, aduersus totum Euangelium. Hoc est illud Consequens oriturum ex doctrina quæ in obiecto fidei particularitatem id est officinam tenebrarum & dubitationis fabricat.

Huius rei euidencia me semper compulit, vt in ista confessione, quam vobis exhibeo examinandam, vacillare aut ab illa deficere nunquam potuerim, oculis meis semper apparente Christo I E S V, ex constanti luce & veritate Euangelij ipsius, in quo monstratur & annunciatur vita in eo recuperata ad salutem totius humani generis, híc fulget in vera luce & veritate verum fidei obiectum, imo ipsum cœlum, vt Christum in gloria gratiæ suæ (vt Paulus loquitur) aspicere, & omnia quæ pro nostra salute fecit, per fidem apprehendere possimus. Perditi enim cum essemus & filij iræ facti atq; mortis, primi culpâ Adami, beneficio huius alterius Adami, qui est Dominus de cœlo, omnes sumus Deo reconciliati, omnesq; redempti à morte, vitâ datâ toti mundo, nemine omnium hominum in hoc altero Adamo præterito, non minus, quàm in priore quo ad mortem, nemo quoq; præteritus erat. Ideoq; fit causa condemnationis reproborum, incredulitas, cuius culpam habere nullam possent, si in isto beneficio vitæ & ordinatione ad salutem, præteriti fuissent. Splendere ergo debet in vero fidei obiecto Christus in ijs, quæ pro nobis præstitit, & quæ nobis decreuit & ordinavit morte sua, quam pro omnibus passus est, id est, facto ipso demonstrans omnes homines, (quippe cum omnes homines redemerit à morte,) esse in eo ad vitam reparatos, ergo etiam ad eam apprehendendam electos, ordinatos atq; destinatos.

Hoc cum ita sit, iam videt homo quisquis est, ad se ordi-

A 3 natio

nationis respectu pertinere vitam, non minus quàm ad alios: ius itaq; & potestatem & *παρρησίαν* se habere intelligit, eam sibi per fidem vsurpandi, vt sic viuens in Christo, contra mortem & infernum tutus & verè filius atq; hæres Dei omnem in Christo hæreditatem possidens, esse possit: quod ex alia quam tali electione ac destinatione ad vitam, quæ **CHRISTVM** verè vniuersalem toti mundo exhibet, habere non potest. Nam si in obiecto nulla est vox Euangelij, quæ doceat & personet Christum vitamq; sanguine Christi recuperatam, ex Dei decreto & destinatione ad nos perdinere, nemo, nemo, nemo sibi ius facere poterit, aliquid in Christo querendi aut accipiendi: similiter, si ibi fulguret particularitas, quòd in Christo pauci sint ordinati & electi (quibuscunq; coloribus illud obiectum pingatur) ad vitam, nulla quoq; est certa sub incerto & dubio obiecto subsumptio, sed dubia tantùm sub dubio; itaq; nullus patet ad tale obiectum aditus, cordibus confictantibus dubitatione de gratia & misericordia Dei, atq; liberatione à morte, & per consequens nulla etiam fit communio cum Christo. Hic pandit se dubitationis & desperationis seu tenebrarum abyssus. Hæc praxi demonstrantur in tentationibus.

Ideò omnino necesse, vt obiectum fidei sit atq; maneat fulgidum ex Euangelio, demonstrans Christum, in quo se Deus omni gratia ad salutem & vitam nostram effudit, absq; vlla vllius hominis præteritione. Atq; hæc est Electio vel Ordinatio vel Destinatio omnium hominum in Christo ad vitam, ex qua omnia media salutem exhibentia, constantem & veram semper atq; seriam, sanguine Testamenti filij Dei corroboratam, habent voluntatem Dei, qui vult vt omnes homines conuertantur & salui fiant: quocirca fides quæ vera & constans fides esse debet, & quæ in Deo omnia quæ per Christum donata sunt, cum *πεποιθήσει* & *παρρησία*, certam & infalli-

infallibilem ex obiecto habens hypostasim, participat, non potest aliam quàm vniuersalem omnium hominum ad vitam in Christo factam electionem semper cum verbo & in verbo lucentem, in obiecto suo habere. Ex quo deniq; satis apparet, cauendum pugnandumq; esse, ne fidei obiectum detur, quod nullam habeat electionem, aut quæ particularem habeat, aut quæ fidei postponatur, ex qua postpositione fides simul & electio euertuntur. Nam fides nulla est, in quo nulla est electio seu ordinatio Dei ad accipiendum id quod annunciat de dono & gratia vitæ: & electio nulla est, quæ fidem id est nullitatem talem ponere sequi debet.

Similiter omnis perimitur fides, se de duplici Voluntate nouum hoc in ista cōtroversia admisceatur artificium, in hoc inuentum & excogitatum, vt per hanc duplicitatem & euacuationem electionis & ordinationis ad vitam, in Voluntate (vt vocant) antecedente, quæ obiectum esse debet fidei, ex toto obiecto electio euellatur seu ordinatio ad vitam, in Christo. Hic verò per se abunde confestim patet, quod electione ibi euulsa, voluntas monstretur quæ præteritionem habet, & in ea meram simulationem gratiæ & terribilem ludificationem: quod fidei præsentissimum semper affert exitium.

Ex quibus hoc quoq; obseruandum, quæstionem in isto certamine non esse, an pauci sint Electi, id est, an pauci sint credentes & Euangelio obedientes, (nam hæc est vocabuli seu epitheti huius vis in loco, Matth. 20. 22.) sed num in actu eligendi & ordinandi nos per Christum ad vitam, Deus per Christum paucos homines elegerit aut ordinarit & destinarit ad vitam: hic omnis est pugna: pugnatur enim quid de obiecto fidei, non quid de ipsis credentibus dicendum & docendum sit. Locus autem ille scripturæ, nihil loquitur de ob-

lecto fidei, quasi Deus paucos per Christum ad vitam elegerit, sed loquitur de ijs qui vitam in Christo ad quam iam antè electi erant, fide possident, & *ἐκλεκτοὶ* dicuntur, propter veram præstitam obedientiam.

Videte in rei ampliorem & meæ cum Ecclesia nostra firmissimæ consensionis certitudinem, D. Lutherum, Hauspostill in Euang. Septuagesimæ. Theodoricum Vitum, in summarijs super Matth. 20. Sigfridum Saccum super eundem locum, in postilla ipsius. Brentium in Maiori Catechismo super verba, Pater noster qui es in cælis: & eundem, in Psal. 31. Erasmus Sarcerium in meth. script. fol. 27. & eundem in Ephes. cap. 1. Selneccerum, in Rom. fol. 231. & 227. Chytræum, in Matth. cap. 20. VVigandum in Syntagmate de prædest. Et in Ephes. 1. Thesaurum Vogelij, fol. 578. D. Zachariam Schilterum in doctrina quatuor locorum, fol. 41 & in disputatione Gediciana; de prædestinatione thesi, 72. D. Mylium, in der Predigt von der Gnadenwahl / fol. 17. & 22. D. Mamphrasium in libro Von der Gnadenwahl. fol. 4. Iam videatur quoq; liber concordiæ, Dres. fol. 204. Hæc omnia sunt vno consensu tradida, & recepta in Symbolum Visitationis Saxonicæ. Videte, in Apologia Visitationis huius, fol. 290. 291. 307. 329. 331. 342. Videte inquam symbolum in quo Saxonia persistere debet.

Ab hac Saxonica visitatione & symbolo in quo Deus Saxonicæ Electorali, Thuringiæ & Misniæ corustum, magnificentum sincerum, & illustre hoc ineffabili cum gratia repurgatum à Calviniano mucore reddidit lumen, nemo Prouincijs istis qui fide obstrictus est, absq; manifesta & detestabili defectionis nota, discedere potest. Ego verò nec defeci, nec quoquam defectionis, sed solum immotæ fidei & constantiæ reus peragor.

(Satis

Satis declaravi sententiam meam: hæc ipsa quam videtis & auditis Ecclesiæ nostræ consensu & publico Symbolo, contrariâ eiecta & damnata, approbatam esse, semper à me tradita est constanter & immotè, in omnibus meis scriptis & omnibus actibus certaminis istius: neq; vlla vnquam alia est à me vel cogitata vel asserta, per calumnias autem quas in ista declaratione detexi & confutavi, fuit (vt fit) horribiliter infamata. Propter hanc & nullam aliam confessionem & fidem, exilium fero decennale. Cùm verò iam res ad veritatis, meæque tanto tempore calumnijs oppressæ innocentia patefactionem & ad ipsum scopum accedere visa esset, iubeor, abrupta omni alia vltiore cognitione, iubeor inquam ab aduersa parte, hanc confessionem fidei meæ, quam eis, sicuti nunc est typis euulgata, examinandam prius miseram, abijcere & in conspectu totius Ecclesiæ publica reuocatione & recantatione damnare, atq; vicissim fidem amplecti & tueri, huic ex diametro contrariam. Id verò non in me tantum, sed in totam recidit Ecclesiam, præsertim Saxoniam Electoralem, quæ huius anathematismi (quo Visitatio Saxonica anathematizanda & eradicanda est) sensura & expertura est effectum, si per maturum non occurratur iudicium.

Oro ergo vos qui testimonium habetis IESV CHRISTI, omnes & singulos, per eundem Iesum Christum, in cuius stabimus conspectu iudicandi iuxta testimonium istud, & ad quorū appello corda atq; confessionem, vt clare & perspicuè vestrum mihi pro pace & salute ecclesiæ aperiatis iudicium, an existimetis doctrinam istam abijciendam, & publica recantatione damnandam, atq; eo modo ex Ecclesijs nostris (præsertim Saxonis hoc symbolo illustratis & reformatis) & cordibus nostris liberorumq; nostrorum eliminandam esse, & vicissim accipiendam aliam huic oppositam, quòd Deus per Christum IESVM paucos aut aliquos tantum ho-

tum homines elegerit, aut (quod idem est) ordinarit & destinarit ad vitam? ita autem vos patetacite, vt simul intelligi possit, vtram vos sitis pro vestra quoq; salute defensuri sententiam, in hoc & futuro seculo, vbi nulla cuiusquam hominis authoritas & potentia vobis patrociniū erroris prestare poterit: & diligentissimè in timore DOMINI perpendite, an existimetis, salua Euangelij veritate, veroq; fidei fundamento, & salua atq; incolumi Ecclesiarum nostrarum confessione, doceri, & ad posteritatem nostram propagari posse, quòd Deus paucos, aut aliquos tantum homines per Christum IESVM elegerit seu ordinarit & destinarit ad vitam? Non nouum est, ad pastorum classes audiendas itum esse, tota communi periculo conuoluta Ecclesia.

Res agitur magna, & vt omnibus sitis manifestum, hæc quæ iam cuditur paucitas, electioni intrudenda, quamdiu suos habeat assertores, semper quassando quassabit & impugnet Euangelij fundamentum & veritatem de Christi morte præstita pro peccatis totius mundi, semper tollet & abolebit subsumptionem & fidem, semper infundet incertitudinem in vocationem, quâ vocamur ad vitam, semper Deum suspectum faciet de veritate sua, omniaq; dubia faciet in Sacramentis. Sicut enim paucorum in Christo (vri isti de Electione loquuntur) facta electio, dubia est, & quæ quoad nos in tenebris absq; vlla notitia semper manet ficta inluper & contumeliosa aduersus Christum: ita nihil nisi dubitationem, vacillationem, ægritudinem, odium & incertitudinem in omnibus quæ ei adhærent, & in omnibus quæ attingit etiam, exhibere potest. Nec desunt documenta, quibus ista eluies iam patefacta, demonstrari potest.

Quapropter consulite Ecclesiæ hîc in imo & principali suo fundamento periclitanti, luctantemq; subleuate fratres: nec fini-

nec finite, si veritatem perspexeritis, ut per latus eius ingen-
aliquod Ecclesia accipiat malum, totum postea redundatu-
rum in caput vestrum. Audit nos IESVS CHRISTVS,
quid à vobis petam, & audiunt omnes angeli testes futuri ve-
stri testimonij, quod veritati dandæ, ne occumbat, singuli
cùm ab eis petitur, absq; difficultate & mora vt ministri lucis
albis induti in exercitu Christi, præstare ex officio tenentur.
Hic valebit illud, quod Christus ipse maturè præmonuit, pro
disperforibus & hostibus habendos & iudicandos esse, quot-
quot cum ipso non congregant, aut quos nominis pudet &
Euangelij ipsius. Non agitur, vt coràm ipsi videtis, de Hu-
beri persona, sed de doctrinâ & puritate Euangelij atq; certi-
tudine salutis in Christo accipiendæ: ne si publico anathema-
tismo condemnetur in vna, vel mea vel alia persona, tota ve-
ritatis lux, alijs quoq; similiter vel periclitaturis, vel in con-
fortium culpæ attrahendis sensim, & tandem funditus extin-
guatur. Responsum oro ne differatis, & mittatis non graua-
tè Halam ad manus Reuerendi Domini Superintendentis.
Valete in Christo Iesu, de cuius agitur nomine & gloria. Ha-
læ Saxonum Anno. 1604. Die Resurrect. Christi IESV.

Vestri obseruantissimus &
amantissimus.

Samuel Huberus D.
m. p.

[Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page]

[Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page]

Biogr. erud. D 1593, 3^r